

NSZZ

Solidarności

**REGION
BIAŁYSTOK**

BIULETYN INFORMACYJNY NR 42 (221) ● 15.09.95

POZDROWIENIA Z WATYKANU

Na ręce Ks. Arcybiskupa Tadeusza Goćłowskiego wpłynął Telegram Ojca Świętego następującej treści:

Kieruję słowa serdecznego pozdrowienia dla uczestników XIII Pielgrzymki Ludzi Pracy z całej Polski, zgromadzonych w Jasnogórskim Sanktuarium Matki Bożej, Matki Miłości i Sprawiedliwości społecznej. Pozdrawiam wszystkich i równocześnie włączam się duchowo w nurt Waszej wspólnej modlitwy i medytacji.

Bracia i Siostry!

W tym roku pragniecie w szczególny sposób podziękować Matce Bożej za Sierpień 1980 roku. Minęła bowiem XV rocznica „solidarnościowego zrywu”, który zapoczątkował proces demokratycznych przemian w naszej Ojczyźnie i w całej Europie środkowo-wschodniej. O tamtych sierpniowych dniach sprzed 15 lat nie wolno zapomnieć! Trzeba pamiętać o mądrości i odwadze polskich robotników, którzy nie ulegli się przemocy totalitarnej władzy i

upomnieli się o podstawowe prawa ludzkie i prawa Narodu. Wyrażamy im za to jeszcze raz naszą wdzięczność.

Przy tej okazji pragnę dzisiaj pozdrowić członków Związku Zawodowego „Solidarność”, którzy tak licznie biorą udział w dorocznej Pielgrzymce Ludzi Pracy na Jasną Górę. Obchodzona rocznica jest w jakiś szczególny sposób Waszym świętem.

Ale świętować rocznicę „polskiego Sierpnia” to przede wszystkim ciągle na nowo podejmować odpowiedzialność za to cenne dziedzictwo, jakie zostało powierzone nam, jako Narodowi, i za ideały, jakie stały u podstaw robotniczego zrywu, a które mają tak głęboko chrześcijańskie korzenie. Tych ideałów i tych wartości trzeba dzisiaj bronić, gdyż w życie naszej Ojczyzny wdziera się niestety coraz więcej egoizmu i prywaty, ducha niezgody i wzajemnej agresji, braku historycznej pamięci i zniechęcenia. Nie wolno cofać się wstecz! Niech ludzka słabość i brak czujno-

ści nie zniweczy owoców odniesionego kiedyś zwycięstwa! Sierpień uczy nas, iż solidarność społeczna nie jest utopią. Uczy nas, że są w Narodzie polskim bogate pokłady duchowych mocy, dobra, mądrości i szlachetności, które trzeba ciągle na nowo wyzwalać.

„Pan da siłę swojemu ludowi,

Pan obdarzy swój lud pokojem”

(por. Ps 29,11).

Bracia i Siostry!

Ufni w tę Bożą obietnicę, przechodźcie przed oblicze Maryi, Królowej Polski, aby Jej macierzyńskiemu Sercu jeszcze raz wszystkie sprawy Ojczyzny zawierzyć. Chcacie także podjąć swą własną część odpowiedzialności za budowanie Polski na mocnym fundamencie chrześcijańskiej wiary i moralności, Polski dostatniej i sprawiedliwej, która jest wspólnym domem wszystkich Polaków.

Na tę drogę wszystkim uczestnikom XIII Pielgrzymki Ludzi Pracy na Jasną Górę z całego serca błogosławie.

JAN PAWEŁ II, PAPIEŻ

**BIULETYN INFORMACYJNY
JEST PISMEM
WEWNĄTRZ-ZWIĄZKOWYM**

☆☆☆

Dnia 22.09.1995 r. o godz. 10.00 w siedzibie Zarządu Regionu Białystok NSZZ „Solidarność” przy ul. Suraskiej 1 odbędzie się posiedzenie Sekcji Krajowej pracowników Administracji Rządowej i Samorządowej NSZZ „Solidarność”. Wszystkich zainteresowanych serdecznie zapraszamy.

☆☆☆

5 i 6 października 1995 r. gościć będzie w Białymstoku przewodniczący SKOiw NSZZ „S” Stefan Kubowicz. Spotka się on z przewodniczącymi komisji zakładowych oświaty Regionu Białostockiego, przewodniczącymi kół i delegatami KZ Pracowników Oświaty i Wychowania w Białymstoku oraz złoży wizytę w jednym z największych kół. Towarzyszyć mu będzie wceprzewodniczący SKOiw Jan Jastrzębski. W czasie spotkań poruszone zostaną bieżące sprawy oświaty, problemy związane z nową Ustawą o systemie oświaty, projektem Karty Nauczyciela, sprawy związkowe.

**Rzecznik Prasowy
SKOiw NSZZ „S”
KRYSZYNA WASILUK**

Wygrana sprawa

W dniu 28 listopada 1994 r. Rada Miejska w Hajnówce przedłożyła do zaopiniowania Terenowej Komisji Koordynacyjnej NSZZ „Solidarność” w Hajnówce projekt uchwały w sprawie określenia stawek czynszu regulowanego za lokale mieszkalne i socjalne, bez określenia terminu przedstawienia opinii. W dniu 7 grudnia 1994 r. Rada Miejska podjęła ww. uchwałę bez zaopiniowania przez związek zawodowy. Zgodnie z treścią art. 19 ust. 2. Ustawy o związkach zawodowych organ samorządu terytorialnego kierując projekt aktu prawnego do odpowiednich władz statutowych związku określa termin przedstawienia opinii, nie krótszy jednak niż 30 dni.

Ten warunek nie został spełniony. TKK NSZZ „Solidarność” nie była w stanie merytorycznie przygotować się do zagadnienia i przedstawić opinie co do projektu uchwały. Postępowaniem swym RM w Hajnówce naruszyła art. 19 ust. 2 ww. ustawy. W dniu 22 grudnia 1994 r. TKK NSZZ „S” zwróciła się do Rady o usunięcie naruszenia. RM odrzuciła stanowisko związku. Należy w tym miejscu nadmienić, iż Rada Miejska w Hajnówce w ostatnim okresie wielokrotnie naruszała przepis art. 19 ust. 2 Ustawy o związkach zawodowych odnośnie terminu wyrażania opinii co do projektów uchwał. W związku z tym TKK NSZZ „S” zaskarżyła przedmiotową uchwałę do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

7 września br. w NSA uchylono uchwałę w sprawie określenia stawek czynszu regulowanego za lokale mieszkalne i socjalne. Na odczytanie wyroku nie przybył żaden urzędnik miejski z Hajnówki. NSZZ „S” po raz kolejny stanęła na wysokości zadania.

ARTUR KOZŁOWSKI

Z PRAC

ZARZĄDU REGIONU

**Stanowisko Prezydium Zarządu Regionu Białystok
NSZZ „Solidarność”**

**ws. represjonowania działaczy Wolnych Związków
Zawodowych Białorusi**

Prezydium Zarządu Regionu Białystok NSZZ „Solidarność” wyraża stanowczy protest przeciwko dekretowi Prezydenta Białorusi A. Łukaszenki, na podstawie którego zawieszono działalność Wolnych Związków Zawodowych oraz represjonuje się działaczy związkowych.

Represyjny dekret Prezydenta Łukaszenki przeczy zasadom demokracji, lecz przede wszystkim jest zamachem na niezależność i wolność związkową wyrażoną w Konwencji nr 87 Międzynarodowej Organizacji Pracy.

Ograniczanie wolności związkowych i łamanie praw człowieka są praktykami pochodzącymi z epoki komunistycznej. NSZZ „Solidarność” jako organizacja która najbardziej doświadczyła skutków tego systemu, nie może pozostać obojętna na stosowanie represji wobec naszych kolegów z Wolnych Związków Zawodowych Białorusi. Zarząd Regionu Białystok NSZZ „Solidarność” z racji bliskosąsiedzkich i przyjacielskich stosunków z kolegami z Wolnych ZZ Białorusi, jest szczególnie zaniepokojony łamaniem praw związkowych w tym kraju.

Jesteśmy zdecydowani udzielić wszelkiej niezbędnej pomocy związkowcom z Białorusi, łącznie z utworzeniem w naszym regionie ośrodka informacyjnego Wolnych Związków Zawodowych Białorusi.

Apelujemy do Rządu i Prezydenta RP o skierowanie drogą dyplomatyczną protestu przeciwko dekretowi Prezydenta Łukaszenki.

Pamiętajmy, iż demokratyczny świat nie pozostawał obojętny na łamanie praw związkowych w Polsce, a teraz naszym obowiązkiem jest takiej pomocy udzielić związkowcom z Białorusi.

Z PRAC

KOMISJI KRAJOWEJ

**Stanowisko Prezydium KK Nr 155/95
ws. wprowadzenia na ekrany filmu „Książd”**

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” protestuje przeciwko zamiarom wprowadzenia na ekrany polskich kin filmu „Książd”. Film ten jest rażąco antykatolicki, a jego twórcom zależało tylko na dyskredytowaniu Kościoła Katolickiego. Prezydium KK uważa, że film ten nie powinien być rozpowszechniany w Polsce.

**Stanowisko KK Nr 156/95
ws. rządowego raportu na Konferencję ONZ w Pekinie**

Wyrażamy protest wobec przyjęcia przez Rząd RP Raportu na IV Światową konferencję nt. Kobiet w Pekinie. Dokument ten zawiera treści wypaczające rolę kobiety, stawia tezy i postulaty sprzeczne z ich dobrem i godnością.

Dokument ten jest twż w sprzeczności z prawem naturalnym, z zasadami ochrony kobiecy, małżeństwa i rodziny, jak również z polską kulturą, tradycją i tożsamością narodową.

Raport jest też niezgodny z zasadami przyjętymi w dokumentach NSZZ „Solidarność”.

**Stanowisko Prezydium KK Nr 169/95
ws. nabywania uprawnień do obniżonego wieku emerytalnego
z tytułu pracy w szczególnych warunkach**

Prezydium KK NSZZ „Solidarność” domaga się od Rady Ministrów podjęcia działań w celu natychmiastowego uregulowania sprawy nabywania uprawnień do obniżonego wieku emerytalnego oraz wzrostu emerytur i rent inwalidzkich przez pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Według obecnie obowiązujących przepisów, prawo do wyżej wymienionych uprawnień zależne jest nie tylko od warunków pracy, ale także od tytułu własności zakładu i obowiązuje jedynie w zakładach pracy podległych określonym resortom. Nie ma natomiast podstaw prawnych do stosowania tych uregulowań np. w spółkach z o.o.

Prezydium KK jest przekonane, że kryterium upoważniającym do nabywania uprawnień emerytalnych przez pracowników powinny być warunki pracy, a nie forma własności zakładu pracy.

Ustalenia przyjęte przez Trójstronną Komisję ds. Społeczno-Gospodarczych w dniu 28 sierpnia 1995 r.

I. Na podstawie art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o kształtowaniu o kształtowaniu środków na wynagrodzenia w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 34 z 1995 r. poz. 163), na posiedzeniu w dniach 21, 24 i 28 sierpnia 1995 r. Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych przyjęła następujące ustalenia:

1) wskaźnik wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej na rok 1996 ustala się na 5,5 punktu procentowego powyżej określonego w ustawie budżetowej wskaźnika średniorocznego wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych.

2) w szkołach wyższych przeciętny prognozowany wzrost wynagrodzeń będzie wyższy niż w pozostałych działach, tj.:

a) w przypadku nauczycieli akademickich wyniesie 50%,

b) w przypadku pracowników nie będących nauczycielami akademickimi wyniesie 30% z wyjątkiem pracowników zatrudnionych w administracji oraz na stanowiskach robotniczych i obsługi,

3) międzydziałowe relacje przeciętnego wynagrodzenia pracowników państwowej sfery budżetowej w 1996 r. będą wynikiem realizacji ustalenia przyjętego w punkcie I.2) oraz sposobu realizacji POROZUMIENIA z dnia 3 stycznia 1995 r. określonego w punkcie II,

4) w 1996 r. podwyżka wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej dokonana zostanie w terminie 1 lipca.

II. W wyniku analizy kształtowania wynagrodzeń pracowników państwowej sfery budżetowej w I półroczu 1995 r. oraz poziomu inflacji w 1995 r. Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych określiła następujący sposób realizacji Porozumienia z dnia 3 stycznia 1995 r.:

1) począwszy od 1 października zwiększone zostanie wynagrodzenie pracowników państwowej sfery budżetowej o kwotę 90 zł na jeden etat kalkulacyjny; wypłaty te naliczone od 1 października 1995 r. będą uruchomione do 15 listopada 1995 r.,

2) uzupełniające wyrównanie ponad 270 zł wypłacone zostanie w formie jednorazowej wypłaty w grudniu 1995 r.

III. 1. Rząd zobowiązał się, że w przypadku inflacji wyższej od prognozowanej w ustawie budżetowej na rok 1996, w 1997 r. nastąpi wyrównanie poziomu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej uwzględniające rzeczywisty poziom inflacji w 1996 r. W 1997 r. kwota wyrównania przeliczona na 1 miesiąc będzie wliczona do przeciętnego wynagrodzenia bazowego, stanowiącego podstawę naliczania przyrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej w 1997 r.

2) Wyrównanie przewidziane w punkcie III. 1) nastąpi w terminie 15 lutego 1997 r.

IV. Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych powoła zespół problemowy, którego zadaniem będzie opracowanie propozycji kształtowania międzydziałowych

wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej począwszy od 1997 r.

Ustalenia Komisji z dnia 31 sierpnia 1995 r.

Na podstawie art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń w podmiotach gospodarczych oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 1 z 1995 r., poz. 2 i Dz. U. Nr 43 z 1995 r., poz. 221) Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych ustaliła maksymalny roczny wskaźnik przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia na 1996 r. w wysokości 21,8% oraz orientacyjne wskaźniki przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w kolejnych kwartałach roku w stosunku do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z roku poprzedniego:

I kwartał – 15,5%,

II kwartał – 20,0%,

III kwartał – 23,7%,

IV kwartał – 28,0%

Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych dokonywać będzie kwartalnych ocen kształtowania się przyrostu przeciętnych wynagrodzeń w podmiotach gospodarczych oraz wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych. Dokonywane oceny stanowiąc będą podstawę do ewentualnej zmiany wskaźników zgodnie z art. 5a ustawy.

Nagroda dyrektora za pracę w szkole

Nagroda dyrektora szkoły (tak, jak nagroda ministra, kuratora, prezydenta, burmistrza czy wójta) przyznawana jest pracownikom placówki na podstawie Zarządzenia Nr 16 MEN z dnia 21 lipca 1991r., które obowiązuje do końca 1995 roku. Nagrodę dyrektora może otrzymać pracownik, który posiada powszechnie uznawany dorobek w pracy dydaktycznej, wychowawczej i opiekuńczej.

Na nagrody dyrektora przeznaczone jest 80% z 1% funduszu nagród. Wysokość nagród, tryb oraz zasady ich przyznawania określa dyrektor placówki w porozumieniu ze związkami zawodowymi zrzeszającymi nauczycieli. Kandydaci do nagród winni być pozytywnie zaopiniowani przez rady pedagogiczne i związki zawodowe, do któ-

rych kandydaci należą (na podstawie pisma Ministra Edukacji Narodowej z dnia 22.05.1995 r. DOK-WSS/1171-6/84/95 podpisanego przez Podsekretarza Stanu wiceministra Kazimierza Derę). Dlatego nie wierzymy dyrektorom, którzy twierdzą, że jest to „ich” nagroda i przyznają ją według własnego uznania. Nie wypłacają jej przecież z własnej kieszeni, lecz z pieniędzy wypracowanych przez wszystkich nauczycieli. Jeżeli Zarządzenie Nr 16 jest respektowane przez wyższe instancje, które „swoje” nagrody przyznają w porozumieniu z komisjami, w których skład wchodzi przedstawiciele związków zawodowych, nie widzimy powodu, aby dyrektorzy placówek postępowali inaczej.

KRYSTYNA WASILUK

Ufamy „S”

O 13 proc. wzrosło od kwietnia do czerwca br. zaufanie do NSZZ „Solidarność” – twierdzi Ośrodek Badania Opinii Publicznej.

Zaufanie do „Solidarności” zadeklarowało 45 proc. respondentów, jego brak – 41 proc. OPZZ-owi uwierzyło 29 proc. badanych, brak zaufania zadeklarowała połowa (50 proc.) ankietyowanych.

(PAP)

W czasie uroczystej Mszy św. która odbyła się w dniu 27.08.1995 r. w kościele św. Kazimierza w ramach obchodów 15-lecia NSZZ „Solidarność” nieświadomie pominiętem w czasie mego wystąpienia nazwisko śp. Michała Pietkiewicza. Oczywiście nie miałem takiego zamiaru. Przepraszam wszystkich za moją nieuwagę.

Przewodniczący ZR

JÓZEF MOZOLEWSKI

Wstępne założenia reformy systemu pomocy społecznej

Proponowane przez NSZZ „Solidarność” zmiany w systemie pomocy społecznej są jedynym z elementów kompleksowej reformy zabezpieczenia społecznego w Polsce

W obecnej chwili jako najistotniejsze cele zreformowanego systemu pomocy społecznej należy uznać następujące kwestie:

* Podmiotem pomocy społecznej powinna stać się rodzina:

– w Polsce dokonujące się aktualne przemiany dotyczą rodzin najsłabszych ekonomicznie. Ponoszą one największe koszty zachodzących zmian. Zdaniem Związku należy prowadzić kompleksową politykę polegającą na wzmocnieniu i stymulowaniu określonych funkcji rodziny jako jednego z istotnych ogniw polityki społecznej. W ramach polityki rodzinnej powinny istnieć dwa kierunki działań,

– dostrzeganie znaczenia rodziny i wspieranie funkcji opiekuńczej,

– nacisk na tworzenie warunków do realizacji funkcji ekonomicznej (materialno zabezpieczającej).

Szczególną rolę odgrywają tu działania na rzecz tworzenia warunków umożliwiających godzenie pracy zawodowej z obowiązkami rodzinnymi.

* Pomoc rodzinom najuboższym realizowana będzie w systemie Minimalnego Dochodu Gwarantowanego;

Instytucja minimalnego dochodu gwarantowanego jest typowym rozwiązaniem pomocy społecznej finansowej ze środków budżetu państwa stosowanym w większości krajów Wspólnoty Europejskiej. Minimalny dochód gwarantowany, najogólniej rzecz biorąc, jest to system rozwiązań prawno-organizacyjno-finansowych, który daje rodzinie prawo do ubiegania się o uzupełnienie dochodów do poziomu gwarantowanego przez państwo z podatków.

Przyjęcie MDG oznacza, że po stronie wnioskodawcy jest roszczenie, a po stronie państwa (jako gwaranta) obowiązek jego spełnienia. Prawo to nie jest prawem automatycznym i zakłada, że osoba która ubiega się o świadczenie wyrównawcze musi poddać się kontroli osiąganych dochodów, a także prawnie określonej kontroli majątkowej.

* podstawową dysfunkcją uprawniającą do korzystania z pomocy społecznej powinno być ubóstwo;

Posiadanie przez rodzinę dochodów niższych od Minimalnego Dochodu Gwarantowanego wyznaczonego dla tego typu

rodziny uprawniałoby rodzinę do skorzystania z pomocy społecznej.

Dochód rodziny stanowiłaby suma miesięcznych dochodów i przychodów w rodzinie bez względu na tytuł i źródło ich uzyskania pomniejszony o miesięczne kwoty płacone z tytułu ich opodatkowania oraz o kwotę alimentów świadczonych przez członków rodziny na rzecz innych osób.

Do dochodów nie wliczałoby się:

1) świadczeń socjalnych o charakterze jednorazowym

2) świadczeń których przyznanie ma inny cel niż pomoc na utrzymanie jak np. zasiłek porodowy, zasiłek pielęgnacyjny, zasiłek pogrzebowy,

3) zasiłków dla kobiet w ciąży wypłacanych w okresie ciąży.

Obok informacji o wysokości dochodu jakim dysponuje rodzina, ubiegających się o uzupełnienie dochodu byłby również zobowiązany do podania informacji o majątku posiadanym przez wszystkich członków rodziny.

NSZZ „Solidarność” uważa za niezbędne ustawowe przyjęcie minimum socjalnego za punkt odniesienia innych świadczeń socjalnych.

– Metodologię jego obliczania rząd powinien uzgodnić ze związkami zawodowymi. Zawartość koszyka towarów i usług stanowiących o wysokości minimum socjalnego winna być negocjowana ze związkami zawodowymi;

– W oparciu o tak ustalone minimum socjalne należy wyznaczyć poziom bazowego dochodu minimalnego dla pierwszej osoby w rodzinie (głównego wnioskującego o pomoc);

– Minimum socjalne powinno być obliczane w określonych terminach gwarantujących utrzymanie realnej wartości ustalonych poziomów bazowych dochodu minimalnego.

Równocześnie z wprowadzeniem systemu Minimalnego Dochodu Gwarantowanego należy powołać instytucję renty socjalnej. Nie można bowiem konstruować systemu pomocy dochodowej dla osób potencjalnie zdolnych do pracy, bez uregulowania problemu pomocy (gwarancji dochodu) dla osób, które nie mają prawa do emerytury lub renty, a są całkowicie niezdolne do pracy.

* Prawo do renty socjalnej przysługiwałoby;

– osobom całkowicie niezdolnym do pracy z powodu inwalidztwa bez uprawnień

do otrzymywania emerytury (renty) z ubezpieczenia społecznego,

– osobom w wieku produkcyjnym bez uprawnień do otrzymywania emerytury (renty) z ubezpieczenia społecznego.

* Renta socjalna okresowa przysługiwałaby osobie nie podejmującej pracy lub rezygnującej z pracy w celu wychowywania dziecka wymagające stałej opieki i pielęgnacji, jeżeli dochód rodziny jest niższy od dochodu gwarantowanego rodzinie w ramach systemu MDG.

Osobie sprawującej opiekę, renta socjalna okresowa przysługiwałaby również, jeśli dziecko wymagające pielęgnacji ukończy 18 lat i uzyska I grupę inwalidztwa.

* system pomocy społecznej opierać się powinien na instytucjach publicznych;

Zdaniem NSZZ „Solidarność” system pomocy społecznej musi opierać się na instytucjach sektora publicznego (samorządowych i rządowych) uzupełniany – zwłaszcza w usługach specjalistycznych lub specyficznych – przez sektor społeczny (organizacje „non profit”) oraz w miarę potrzeby przez instytucje prywatne.

* musi nastąpić osiągnięcie zgodności z normami międzynarodowymi.

Następstwem przystąpienia Polski do Rady Europy dokonanej 26 listopada 1991 r konieczne stało się zharmonizowanie naszego ustawodawstwa z odpowiednimi normami prawa międzynarodowego.

W dziedzinie pomocy społecznej podstawowymi źródłami norm Rady Europy są;

– Europejska Konwencja o pomocy społecznej i medycznej z 11 grudnia 1953 r wraz z protokołem dodatkowym;

– art. 13 i 14 Europejskiej Karty Socjalnej z 1961 r wraz z protokołami dodatkowymi.

Obecnie ratyfikacja obu tych konwencji jest ograniczona z dwóch powodów;

* Aktualna ustawa o pomocy społecznej nie przewiduje udzielania pomocy w ramach systemu pomocy społecznej wyłącznie z powodu ubóstwa (niewystarczających dochodów), ale wymagane są co najmniej dwa kryteria.

* Obecna ustawa o pomocy społecznej uzależnia pomoc dla cudzoziemców od umów międzynarodowych. W obecnej chwili Polska zawarła zaledwie 6 umów bilateralnych (Francja, Finlandia, Czechy, Jugosławia, Węgry i Bułgaria).

Propozycje Związku zawarte w niniejszym opracowaniu likwidują tę sprzeczność a zwłaszcza sprzeczność dotyczącą kryterium udzielania pomocy. Wprowadze-

nie systemu Minimalnego Dochodu Gwarantowanego wprowadza jako zasadę udzielanie pomocy z powodu nie osiągnięcia wystarczających dochodów.

Przyjęcie proponowanych przez NSZZ „Solidarność” propozycji umożliwi wdrożenie procesu ratyfikacyjnego a tym samym osiągnięcie standardów międzynarodowych.

☆ ☆ ☆

Pomoc społeczna w Polsce tradycyjnie i z konieczności wypełnia wszystkie luki w systemie zabezpieczenia socjalnego (a nawet szerzej; w systemie polityki społecznej). Dlatego w pierwszym rządzie powinno się ją odciążać w maksymalnym stopniu od obsługi osób pracujących i biorących świadczenia emerytalno-rentowe. Spełnić tę rolę powinien prorodzinny system opodatkowania dochodów ludności. Wprowadzenie takiego systemu, od dawna domaga się NSZZ „Solidarność”, który przygotował własne założenia prorodzinnego systemu opodatkowania dochodów rodziny.

Opr. (ajs)

W rocznicę powstania NSZZ „S”

2 sierpnia na stadionie Miejskiego Ośrodka Sportu i Rekreacji w Białymstoku odbył się festyn sportowo – rekreacyjny z okazji 15. rocznicy powstania NSZZ „Solidarność”.

Otwarcia zawodów, których sponsorami byli m.in. białostocki „Polmos”, Browar Dojli-dy, Okręgowe Przedsiębiorstwo Przemysłu Mięsnego w Białymstoku oraz Zarząd Miasta Białostok, dokonał przewodniczący Zarządu Regionu Białostok NSZZ „S” – Józef Mozolewski.

Pierwszą konkurencją był slalom rowerowy, który wśród niezrzeszonych wygrał Dariusz Ostapczuk, a wśród weteranów – Tadeusz Kirpsza z Sokółki.

Rozgrywki piłkarskie rozpoczął mecz między oldboyami a zespołem Podlaskiego Oddziału Straży Granicznej. Wygrali wojskowi 4:2. W przerwie meczu juniorzy młodszy wystartowali w wyścigu kolarskim australijskim. Wygrali go Rafał Wierchin, Przemysław Malinowski i Przemysław Gontar.

Drugi mecz – między drużynami Rady Miejskiej a NSZZ „S”, który odbywał się w strugach deszczu, wygrali związkowcy 5:0.

W przerwie tego meczu do startu w wyścigu rowerowym stanęli młodziecy. Zwyciężył Tomasz Bancerek (I miejsce) przed Krzysztofem Malinowskim (II) i Krystianem Wierchi-

nem (III). Natomiast triumfatorami wyścigu w kategorii żak zostali Tadeusz Tomaszycy, Przemysław Dziadula i Kamil Taudul – wzy-scy z Sokółki.

Ostatni mecz piłkarski rozegrały drużyny Straży Granicznej i NSZZ „S”. Lepszymi piłkarzami ponownie okazali się wojskowi. Zajęli oni I miejsce, przed drużynami NSZZ „S” i Rady Miejskiej. Żołnierze otrzymali z rąk przewodniczącego Zarządu Regionu „Solidarność” główną nagrodę meczu – telewizor kolorowy, który przekazali w darze Domowi Dziecka w Białymstoku przy ul. Orzeszkowej.

Kolejnymi konkurencjami były konkurs rzutów karnych, konkurs strzelecki z broni palnej do tarczy oraz rozgrywki szachowe. W zawodach strzeleckich bezkonkurencyjny był Tomasz Czechowski. W rozgrywkach szachowych zwycięzcami zostali: wśród panów – Tomasz i Janusz Czechowscy, a wśród pań – Sylwia Czechowska z Krypna i Asmit Bednarek z Gruzji.

Miłym akcentem zawodów był poczęstunek bigosem, kiełbaskami, grochówką i piwem. Na zakończenie imprezy prezydent Białegostoku Krzysztof Jurgiel otrzymał w podziękowaniu od organizatorów festynu orła w koronie i zegar.

(arka)

Rocznicowe obchody

31 sierpnia br. w Gdańsku odbyły się centralne uroczystości związane z 15. rocznicą powstania Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”.

Ze strony Zarządu Regionu Białostok udział w nich wzięli: przewodniczący ZR Józef Mozolewski, Mieczysław Marciniowicz i Zbigniew Czarniecki, którzy wraz z innymi delegacjami regionów złożyli wieńce pod pomnikiem Trzech Krzyży. Region Białostok reprezentowała również liczna grupa związkowców z komisji zakładowych z OPPM Białostok, BZPOW, PKP, Fadomu, FPiU „Bison – Biał”, BZPB „Fasty”, KPKM oraz z oddziałów ZR w Hajnowce i Czamej Białostockiej.

Rozpoczęcie mszy św. w Bazylice Mariackiej poprzedziło wejście kompanii reprezentacyjnej Marynarki Wojennej. Wartość honorową w nawie głównej ołtarza pełnili poczty sztandarowe robotników Stoczni Gdańskiej, Międzyzakładowego Komitetu Strajkowego oraz Komisji Krajowej. Mszę koncelebrowali biskupi: gdański, szczeciński i katowicki.

W mszy św. wzięli udział prezydent RP Lech Wałęsa, marszałkowie Sejmu i Senatu, arcybiskupi i biskupi diecezji i regionów, w których podpisywano porozumienia, sygnatariusze porozumień, honorowi członkowie NSZZ „Solidarność”, John Vandervecken – były sekretarz generalny Międzynarodowej Konfederacji Wolnych Związków Zawodowych, delegacja niemieckich Związków Zawodowych z DGB, przedstawiciele ambasady amerykańskiej,

Wojska Polskiego oraz ks. Henryk Jankowski i dziennikarze Radia Maryja.

Po powitaniu gości Przewodniczący KK NSZZ „Solidarność” Marian Krzaklewski poprosił o zabranie głosu Lecha Wałęsę. Prezydent powiedział m.in.:

– Zawsze wracam ze wzruszeniem do tych miejsc, do tamtych dni, kiedy na stoczniowcy obudziliśmy ducha narodu, jego wiarę we własną moc, my robotnicy pokazaliśmy, że komunizm można pokonać – nie wierzyli nam ani na Wschodzie ani na Zachodzie. Polska na szczęście uwierzyła. Obudziliśmy w narodzie wiarę tak silną, że nie zgasił jej stan wojenny. Polacy nie stracili ducha, nie dali się przestraszyć, nie zrezygnowali z dążeń, nie dali się powtórnie obezwładnić i podporządkować, choć stan wojenny zdeformował i zaciął procesy reform. (...)

Pięć lat temu historia złożyła w ręce robotników los Polski. Nie bawiliśmy się nim, nie igraliśmy, dowiedliśmy pełnej dojrzałości, wykazaliśmy najwyższą odpowiedzialność, odnieśliśmy zwycięstwo. Niech nam dziś nie zabraknie tej dojrzałości. Wchodzimy w okres wyborczy, czas decyzji ważnych dla kraju i jego dalszej drogi. Niech nam nie zabraknie rozumu, odpowiedzialności, wzywam do refleksji.

Następnie głos zabrał przewodniczący Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” Marian Krzaklewski.

– W 15. rocznicę powstania „S” potwierdzamy wierność wartościom, które

są fundamentem „S”. Są to: prawda, szacunek dla ludzkiej godności, wolności i patriotyzmu. Potwierdzamy wolę budowania stosunków społecznych w oparciu o katolicką naukę społeczną i uznajemy za swój podstawowy obowiązek skuteczną obronę interesów pracownika i jego rodziny. Nasza wizja państwa opartego na tych wartościach znalazła swój najpełniejszy wyraz w obywatelskim projekcie konstytucji RP. Te stwierdzenia stanowią kwintesencję programu „S” po 15 latach jej istnienia i powinny być przestrzegane tak samo jak statut związku – powiedział Krzaklewski.

Przewodniczący KK zwrócił uwagę na to, że „Solidarność” nie jest związkiem ani lewicowym ani socjalistycznym, gdyż nie broni kolektywu czy szerokich interesów grupowych, ale podmiotowości. Marian Krzaklewski apelował, aby obecni członkowie „Solidarności” zjednoczyli – dla dobra Polski i związku – swe wysiłki w realizacji dobrego programu „S”; aby nie zapominać o poniesionej przez członków „S” ofierze życia i krwi, a także o duszpasterzach, którzy złożyli ofiarę życia za Polskę.

Rocznicową uroczystość zakończyła msza św. i błogosławieństwo abp Tadeusza Gołkowskiego.

ARTUR KOZŁOWSKI

Członkowie NSZZ „Solidarność” brali udział w pielgrzymce z Łap do Sanktuarium Maryjnego w Hodyszewie. W godzinach wieczornych uczestniczyli w Apelu Jasnogórskim. Tuż przed północą wierni zgromadzili się w kościele, gdzie biskup pomocniczy Diecezji Łomżyńskiej Tadeusz Zawistowski w wygłoszonej homilii nawiązał do 15. rocznicy koronacji Obrazu Matki Boskiej Hodyszewskiej oraz piętnastolecia „Solidarność”.

Fot. ANDRZEJ ZGIET

We Mszy św. w intencji Ojczyzny i „Solidarność”, którą odprawił biskup Juliusz Paetz, poświęcony został sztandar grajewskiej „Solidarność”. Widnieje na nim obraz Matki Boskiej Częstochowskiej i Orzeł Biały oraz słowa „Bóg, Honor i Ojczyzna”.

Fot. ANDRZEJ ZGIET

„Przesłanie z Jasnej Góry”

„Wy jesteście solą dla ziemi. Lecz jeśli sól utraci swój smak, czymże ją posolić? Na nic się nie przyda, chyba na wyrzucenie i podeptanie przez ludzi.” / Mt 5, 13/

„Wy jesteście światłem świata” / Mt 5, 14/

„Czas próby sumień trwa” / Jan Paweł II, Skoczów/

Tymi trzema sentencjami rozpoczął doc. dr hab. Ludwik Kaszkowski swoją prelekcję dla nauczycieli w czasie lipcowej pielgrzymki stanu nauczycielskiego na Jasnej Górze. Powołanie nauczycielskie określił jako bycie „solą dla ziemi” i bycie „światłem świata”. U schyłku XX wieku, wieku nihilizmu, nieograniczonego konsumpcjonizmu, narkomanii, alkoholizmu i erotyzmu – jak określa nasz wiek prelegent – nie jest łatwo realizować takie powołanie, nie jest łatwo podjąć zadanie przebudowy świadomości człowieka, reedukacji jego sumienia, gdy „czas próby polskich sumień trwa”. Któż jednak inny, jeśli nie nauczyciel, nie wychowawca, może się podjąć tego zadania. Dr Kaszkowski nie ma żadnych wątpliwości. Twierdzi nawet, że papieska prośba skierowana do Polaków podczas

pielgrzymki Jana Pawła II w Skoczowie, by byli ludźmi sumienia, w sposób szczególny odnosi się do nauczycieli.

„Czy zawód nauczyciela jest jedynie zawodem, sposobem zarobkowania? Czy jest jeszcze powołaniem? Kim jest nauczyciel dzisiaj, kim powinien być, kim musi być? Czy jest jeszcze głosem sumienia społeczeństwa, narodu, jak to bywało w naszych dziejach?” – to nie są tylko pytania retoryczne. Nauczyciel we współczesnej Polsce, w której „dzisiaj toczy się wielka bitwa o umysły, a może bardziej o duszę młodego pokolenia” ma ogromne zadanie, zadanie na miarę swego powołania: kształtować osobowość człowieka, jego sumienie, jego hierarchię wartości.

Nauczyciel polski, poddawany w minionym półwieczu różnym formom ideologicznej indoktrynacji, często uprzedmiotowiony, ubezwłasnowolniony, ograniczony w swoich swobodach, musi kształtować świadomość narodową, świadomość własnych korzeni – a te są od ponad tysiąca lat chrześcijańskie.

Aby formować sumienie młodego człowieka, najpierw trzeba w sobie mieć

ukształtowane zdrowe sumienie i wciąż je rozwijać, doskonalić, bo – jak twierdzi Jan Paweł II – „Być człowiekiem sumienia, to znaczy wymagać od siebie, podnosić się z własnych upadków, ciągle na nowo się nawracać. Być człowiekiem sumienia, to znaczy zaangażować się w budowanie królestwa Bożego: królestwa prawdy i życia, sprawiedliwości, miłości i pokoju, w naszych rodzinach, w społecznościach, w których żyjemy i w całej Ojczyźnie; to znaczy także podejmować odważnie odpowiedzialność za sprawy publiczne; to znaczy troszczyć się o dobro wspólne i nie zamykać oczu na biedę i potrzeby bliźnich, w duchu ewangelicznej solidarności”.

„Bądźmy solą polskiej ziemi, bo ta sól nie utraciła jeszcze smaku! Bądźmy światłem polskiej ziemi... Bądźmy sumieniem narodu w czasie trudnej nadziei” – tym wezwaniem skierowanym do polskich nauczycieli zakończył dr Kaszkowski swoją prelekcję.

MARIA RACIBORSKA

V Konferencja GEW – „Solidarność” w Dreźnie i Ostritz

W dniach 1-2 września br. odbyła się w Dreźnie i Ostritz (Lanstag Saksonia) kolejna V Konferencja Gewerkschaft Erziehung und Wissenschaft – „Solidarność dla upamiętnienia rocznicy wybuchu II wojny światowej.

Udział w niej wzięli nauczyciele niemieccy zrzeszeni w związku zawodowym GEW oraz nauczyciele polscy z „Solidarności”. Na czele delegacji polskiej stał przew. SKOŹW NSZZ „S” Stefan Kubowicz, na czele delegacji niemieckiej przew. GEW Diter Wunder, który jest także wiceprzew. International Education (międzynarodowej federacji wolnych związków nauczycielskich). Gośćmi Konferencji byli wiceprzewodniczący całego Związku „Solidarność”: Jacek Rybicki i Kazimierz Janiak. Z regionu białostockiego udział w niej wzięli: Jędrzej Łucyk i Krystyna Wasiluk.

Hasłem przewodnim Konferencji było: „Polska i Niemcy w Europie: niemiecko-polskie spotkanie na temat szkoły i pracy z młodzieżą”.

Od kilku lat współpraca pomiędzy nauczycielami-związkowcami z Polski i Nie-

mieć układa się bardzo dobrze. Wyrazem tego są coroczne spotkania, szkolenia związkowe i językowe – w lipcu tego roku bardzo udany kurs na Mazurach. Dużą troską otaczają oba związki bezpośrednie kontakty między młodzieżą szkolną niemiecką i polską. W ten sposób pragnie się zlikwidować wzajemne uprzedzenia i przesady. Właśnie problemowi stereotypów i przesądów w stosunkach młodzieży niemieckiej i polskiej poświęcona była Konferencja. Postanowiono na niej, że zostanie opracowana nowa szczegółowa oferta obustronnej wymiany młodzieży.

Współpraca pomiędzy GEW a „Solidarnością” wnosi duży wkład do kształtowania dobrych stosunków pomiędzy Polską a Niemcami. Christoph Heise – odpowiedzialny w GEW za kontakty międzynarodowe – oświadczył, iż fakt organizowania takich konferencji od pięciu lat nie jest rzeczą, której można by nie docenić w kontekście ogólnej polityki.

KRYSTYNA WASILUK

Piknik rodzinny z „S”

12-13.08 br. w Ośrodku Wypoczynkowym w Rybakówce odbył się piknik rodzinny z „Solidarnością” zorganizowany przez Oddział Zarządu Regionu w Hajnówce.

W tej dwudniowej imprezie uczestniczyło ok. 120 osób. Wśród zaproszonych gości można było zobaczyć przewodniczącego ZR Józefa Mozolewskiego, wiceprzewodniczącego Stanisława Wiśniewskiego, przew. O/ZR w Bielsku Podlaskim Krzysztofa Linka, dyr. ZM „Hamech” oraz byłych przew. TKK w Hajnówce; Władysława Witkowskiego i Darka Łuczaka. Wszyscy zaproszeni przybyli wraz z rodzinami.

Głównym punktem 2-dniowych imprez rodzinnych i sportowo-rekreacyjnych był turniej piłki siatkowej. W eliminacjach pomiędzy drużynami hajnowskimi najlepszym okazał się zespół z HPSDD. Cały turniej piłki siatkowej o Puchar Przewodniczącego ZR wygrała drużyna z Oddziału ZR Bielsk Podlaski. Konstanty Jajoza z KZ „Furnel” zwyciężył w turnieju „Wiedzy o Związku”. Dla uczestników tej wspaniałej zabawy ufundowane zostały nagrody, które dzięki sponsorom jak np. „Hamech” otrzymali wszyscy.

Impreza była przez wszystkich uczestników uznana za udaną.

ARTUR KOZŁOWSKI

Układy zbiorowe pracy – część IV

Przepisy przejściowe i końcowe

Art.2, cyt.: „Ilekróć w ustawie jest mowa o pracodawcy, rozumie się przez to jednostkę organizacyjną, choćby nie posiadała osobowości prawnej, a także osobę fizyczną, jeżeli zatrudniają one pracowników.”

Jest to pojęcie pracodawcy wprowadzone na użytek prawa układowego. O bycie pracodawcą przesądza fakt, iż ma on prawo zatrudniania pracowników.

Art.3, cyt.: „Ilekróć w ustawie jest mowa o państwowych jednostkach sfery budżetowej, rozumie się przez to jednostki, dla których środki na wynagrodzenie są kształtowane na podstawie odrębnej ustawy”.

Ustawa z 31 stycznia 1989 r. o kształtowaniu środków na wynagrodzenia w sferze budżetowej /Dz.U. Nr 4, poz.24/ w praktyce nie funkcjonuje.

Art.4, cyt.: „Ilekróć w art.5–10 jest mowa o ponadzakładowym układzie zbiorowym pracy lub o zakładowym układzie zbiorowym pracy, należy przez to rozumieć odpowiednio układy zbiorowe pracy, o których mowa w Kodeksie pracy.”

Art.5, cyt.: „ust.1.Z dniem wejścia w życie ustawy, zawarte przed tym dniem:

1/ zakładowa umowa zbiorowa na podstawie działu jedenastego Kodeksu pracy,

2/ porozumienie o wprowadzeniu zakładowego systemu wynagradzania na podstawie ustawy, o której mowa w art.18 ust.1 pkt 1,

3/ morski układ zbiorowy na podstawie ustawy, o której mowa w art.14

– przekształcają się z mocy prawa w zakładowy układ zbiorowy pracy.

ust.2. W przypadku zakładowego układu zbiorowego pracy, o którym mowa w ust.1, stroną tego układu są wszystkie zakładowe organizacje związkowe reprezentujące pracowników w dniu wejścia w życie ustawy. Przepisy art.241 cyfra 9 par. 2,3 i 5 Kodeksu pracy stosuje się odpowiednio.

ust.3. Jeżeli zakładowa umowa zbiorowa lub porozumienie, o którym mowa w ust.1, obejmują więcej niż jednego pracodawcę, przekształcają się one z dniem wejścia w życie ustawy, z mocy prawa, w zakładowe układy zbiorowe pracy, odrębne dla pracowników zatrudnionych przez poszczególnych pracodawców objętych taką umową

lub porozumieniem bądź, o ile strony, które je zawarły, tak postanowią – w jeden zakładowy układ zbiorowy pracy, o którym mowa w art.241 cyfra 28 Kodeksu pracy.

ust.4. W ciągu trzech miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, jednolite teksty zakładowych układów zbiorowych pracy, o których mowa w ust.1 i 3, podlegają zgłoszeniu do rejestru zakładowych układów zbiorowych pracy”.

Przekształcenie następuje z mocy prawa. Nie jest wymagane składanie żadnych oświadczeń woli. Organizacje związkowe istniejące w dniu wejścia w życie ustawy stają się z mocy prawa stronami takiego układu.

Art.6 cyt.: „ust.1. W ciągu trzech miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, na wniosek pracodawcy i zakładowej organizacji związkowej, właściwy okręgowy inspektor pracy rejestruje porozumienie o wynagradzaniu inne niż wymienione w art.5 ust.1 pkt 2, jako zakładowy układ zbiorowy po stwierdzeniu, że określone w porozumieniu warunki wynagradzania zostały ustalone w uzgodnieniu z zakładową organizacją związkową.

Przepisy art.5 ust.2–3 stosuje się odpowiednio.

ust.2. W postępowaniu, o którym mowa w ust.1, stosuje się odpowiednio przepisy o rejestracji zakładowych układów zbiorowych pracy.”

Porozumienie takie rejestruje się na zgodny wniosek zakładowej organizacji związkowej i pracodawcy.

Art.7 cyt.: „ust.1. Regulamin ustalony przed dniem wejścia w życie ustawy, na podstawie art.23 ust.1 ustawy wymienionej w art.17 ust.1 pkt 1, zachowuje moc do dnia wejścia w życie zakładowego układu zbiorowego pracy.

ust.2. Zmiany w regulaminie, o którym mowa w ust.1, wprowadza pracodawca w uzgodnieniu z zakładową organizacją związkową. Przepis art.241 cyfra 13 par.2 Kodeksu pracy stosuje się odpowiednio.”

Regulaminy zachowują swoją moc do dnia wejścia w życie przepisów ustawy.

Art.8 cyt.: „ust.1. Z upływem 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy tracą moc układy zbiorowe pracy i porozumienia

o przystąpieniu do tych układów, przed tym dniem, z zastrzeżeniem ust.2–7.

ust.2. Do upływu terminu przewidywanego w ust.1, strony uprawnione do zawarcia ponadzakładowego układu zbiorowego pracy mogą zawrzeć porozumienie o wstąpieniu w prawa i obowiązki stron układu lub porozumienia, o którym mowa w ust.1, zawartego po dniu 31 grudnia 1986 roku.

ust.3. Do upływu terminu przewidywanego w ust.1, strony uprawnione do zawarcia zakładowego układu zbiorowego pracy mogą zawrzeć porozumienie o włączeniu uprawnień i świadczeń określonych w układzie lub porozumieniu, o którym mowa w ust.1, zawartych przed dniem 1 stycznia 1987 roku, do zakładowego układu zbiorowego pracy albo o odstąpieniu od stosowania tych uprawnień i świadczeń. Jeżeli w wyniku zawarcia porozumienia zachodzi konieczność zmiany postanowień zakładowego układu zbiorowego pracy, zmian tych dokonuje się w trybie art. 241 cyfra 9 .par.1 Kodeksu pracy.

ust.4. Z upływem terminu przewidywanego w ust.1, postanowienia układów i porozumień, określonych w tym przepisie, dotyczące uprawnień i świadczeń dla pracowników, które nie zostaną w tym terminie objęte porozumieniami, o których mowa w ust.2 i 3, stają się z mocy prawa postanowieniami zakładowego układu zbiorowego pracy. Jednolity tekst zakładowego układu zbiorowego pracy, uwzględniający powyższe uprawnienia i świadczenia zostaje zgłoszony do rejestru zakładowych układów zbiorowych pracy w ciągu jednego miesiąca po upływie terminu, o którym mowa w ust.1.

ust.5. Jeżeli pracowników zatrudnionych przez danego pracodawcę, którzy po dniu wejścia w życie ustawy mogą być objęci zakładowym układem zbiorowym pracy, nie obowiązuje układ zbiorowy pracy, zawarty po wejściu w życie ustawy, postanowienia układów i porozumień określonych w ust.1, dotyczące uprawnień i świadczeń dla pracowników, z upływem terminu przewidywanego w ust.1, stają się z mocy prawa postanowieniami odpowiednio regulaminu, o którym mowa w art. 8, lub regulaminu pracy – stosownie do przedmio-

tu tych uprawnień i świadczeń. Pracodawca sporządza jednolite teksty tych regulaminów uwzględniające powyższe uprawnienia i świadczenia w ciągu jednego miesiąca po upływie terminu, o którym mowa w ust. 1.

ust. 6 Do upływu terminu przewidzianego w ust. 1, strony uprawnione do zawarcia ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla pracowników państwowych jednostek sfery budżetowej mogą zawrzeć porozumienie o zachowaniu uprawnień i świadczeń przewidzianych w układzie zbiorowym pracy stosowanym na podstawie porozumienia, o którym mowa w ust. 1, lub o odstąpieniu od stosowania tych uprawnień i świadczeń.

ust. 7 Przy zawieraniu porozumień, o których mowa w ust. 2.3 i 6, stosuje się odpowiednio przepisy art. 241 cyfra 16, 241 cyfra 17 oraz art. 241 cyfra 25 Kodeksu pracy. Porozumienia te podlegają zgłoszeniu do rejestru zakładowych układów zbiorowych pracy lub ponadzakładowych układów zbiorowych pracy, stosownie do zasięgu stosowania danego porozumienia".

Przepisy powyższe regulują miedzyczasowe obowiązywanie dawnych układów zbiorowych pracy i nowych oraz relacje między nimi .

Art.9 , cyt.: „Z dniem, w którym tracą moc postanowienia układów zbiorowych pracy i porozumień wymienionych w art.8 ust.1, wartość przysługujących na ich podstawie świadczeń byłym pracownikom będących emerytami lub rencistami oraz członkom ich pobierających renty rodzinne uwzględnia się w podstawie wymiaru emerytur i rent , chyba że świadczenia te zostały im zachowane .”

Art. 10 , cyt.: „Postanowienia zakładowych układów zbiorowych pracy , o których mowa w art.5 , układów zbiorowych pracy i porozumień , o których mowa w art.8 ust.1 , oraz ustalenia regulaminu , o którym mowa w art.7 ust.1 , mniej korzystne dla pracowników niż przepisy prawa pracy obowiązujące w dniu wejścia w życie ustawy – przestają obowiązywać . Zamiast tych postanowień i ustaleń stosuje się odpowiednie przepisy prawa pracy .”

Przepis ten jeszcze raz potwierdza zasadę , że postanowienia układu nie mogą być sprzeczne z przepisami prawa pracy .

Art. 11 , cyt.: „Pod pojęciem układu , o którym w art.241 cyfra 2 par.3 pkt 1 , Kodeksu pracy należy rozumieć układ zbiorowy pracy zawarty po wejściu w życie ustawy .”

Art.16 , cyt.: „ust.1 Tworzy się przy Ministrze Pracy i Polityki Socjalnej Komisje do Spraw Układów Zbiorowych Pracy .

ust.2 Celem Komisji będzie wspieranie rokowań zbiorowych i udzielanie pomocy stronom zamierzającym zawrzeć układ .

ust.3 Tryb powołania , skład i zasady działania Komisji określi w drodze zarządzenia Minister Pracy i Polityki Socjalnej .”

Komisja taka została już powołana i prowadzi działalność .

DARIUSZ BOROWSKI

Waloryzacja płac w budżetówce

Przyobiecane na ten rok podwyżki kształtować się mają na poziomie 6% powyżej realnej inflacji. Po przeliczeniu bieżącego wskaźnika inflacji i oszacowaniu, o ile może on wzrosnąć w następnym kwartale, okazuje się, że te 6% to około 3 mln starych złotych niedoszacowania średniej płacy każdego pracownika sfery budżetowej. Kwota ta zostanie wypłacona w trzech ratach po 900 tys. zł miesięcznie, a reszta w grudniu przed Bożym Narodzeniem. Waloryzacja wliczona będzie do wynagrodzenia zasadniczego (1/12 stosownej do zaszerogowania kwoty wyliczonej z 2700 000 starych zł na etat kalkulacyjny). Pierwszą ratę pracownicy otrzymają do 15 listopada br. z wyrównaniem od 1 października. Ustalono także, że w przyszłym roku płace „budżetówki” będą o 5.5% wyższe od realnej inflacji. Podwyżka zaś wypłacona zostanie jednorazowo w lipcu. Rząd proponował podwyżkę o 4,3%, a OPZZ zgodziło się na ten wariant (aby nie rujnować budżetu), chociaż wcześniej sugerowało 7,5%. „Solidarność” żądała 10% powyżej realnej inflacji. Niedosyt budzi fakt, że „Solidarność” zrezygnować musiała ze swoich żądań i zgodziła się na owe 5,5% (inaczej wszedłby wariant rządowy). Porozumienie to stworzyło dla „Solidarności” dobrą wyjściową pozycję do negocjacji układów zbiorowych.

Czy podwyżki satysfakcjonują zainteresowanych pracowników oświaty i służby zdrowia? Na pewno lepsze to, niż nic. Długo jeszcze będziemy czekać na wyrówna-

nie z innymi gałęziami gospodarki narodowej.

JĘDRZEJ ŁUCYK

**Zarząd Regionu Białostok
NSZZ „Solidarność”
ul. Suraska 1, tel. 42-32-46 do 9
proponuje**

USŁUGI POLIGRAFICZNE

**WYKONANE
TECHNIKĄ OFFSETOWĄ**

(druk czarny i wielobarwny, do formatu B-3)

- PLAKATY REKLAMOWE
- DRUKI AKCYDENSOWE, FIRMOWE
- GAZETY, BROSZURY

USŁUGI KSEROGRAFICZNE

Formaty: A-5, A-4, A-3

CENY KONKURENCYJNE

(do negocjacji)

ZAPRASZAMY

Kilka uwag o Raporcie OECD na temat polityki edukacyjnej w Polsce

W czerwcu bieżącego roku wizytatorzy Komitetu Edukacyjnego OECD (Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju) przedstawili raport na temat polityki edukacyjnej w Polsce. Raport powstał w wyniku przeglądu systemu edukacji przeprowadzonego w ramach programu „Partnerstwo okresu przejściowego” przy Centrum Współpracy z Krajami w Okresie Przejściowym. Przegląd ów przeprowadzono na prośbę władz polskich. Była to pierwsza wizytacja OECD w Polsce. Miała charakter ogólny, ale wizytatorzy szczególną uwagę zwrócili na dwa zagadnienia: kształcenie nauczycieli oraz szkolnictwo wyższe.

Oceniając politykę oświatową autorzy raportu stwierdzają już we wstępie, że Polska wytyczyła sobie ambitny plan reformy edukacyjnej. Zastrzegają jednak, że jego realizacja będzie zadaniem trudnym, gdyż państwo znajduje się w złej sytuacji gospodarczej, czego jaskrawym dowodem są niskie nakłady na szkolnictwo.

Raport kończy się szeregiem wniosków i zaleceń. Oto niektóre z nich:

1. „Sprawie programów nauczania, zarówno w zakresie kształcenia ogólnego, jak i zawodowego, powinno się poświęcić znacznie więcej uwagi niż obecnie”... Obecnie nie ma już Biura do Spraw Reformy Szkolnej w MEN. Zostało zlikwidowane.

2. „Powinno się dotożyć wszelkich starań w celu zreformowania egzaminów maturalnych” (egzamin maturalny jako forma dopuszczenia do dalszej edukacji w szkołach wyższych).

3. Wprowadzić „poważne zmiany w systemie kształcenia nauczycieli, w warunkach ich zatrudnienia oraz w pozycji zawodu nauczycielskiego” (wielokierunkowe kształcenie nauczycieli szkół

podstawowych, dwukierunkowe dla nauczycieli szkół średnich stopnia niższego oraz system przedmiotów najważniejszych i mniej ważnych dla nauczycieli szkół średnich stopnia wyższego; zwiększenie kursów dla nauczycieli pracujących).

4. „Zredukować obecne rozczłonkowanie szkolnictwa wyższego... Należy dążyć do tego, aby większość szkół wyższych podlegała jednemu ministerstwu – MEN”.

5. „Konieczna jest reforma struktury płac oraz warunków zatrudnienia pracowników naukowych. W przeciwnym razie można oczekiwać poważnego obniżenia się poziomu szkolnictwa wyższego... „oraz” zapewnić nauczycielom zarobki na odpowiednim poziomie”. Z tego względu należy dążyć, aby „procent dochodu narodowego brutto przeznaczony na edukację był stopniowo podnoszony tak, aby osiągnął co najmniej poziom notowany w państwach OECD”.

6. „Poszukiwać alternatywnych źródeł finansowania (fundusze pracy, podatki lokalne, opłaty wnoszone przez osoby i instytucje korzystające ze szkolnictwa).

Z raportu dowiadujemy się również, że w Polsce mocno wierzy się w rolę edukacji w kształtowaniu nowego społeczeństwa, że „zarówno w Ministerstwie, jak i w całej społeczności istnieje pragnienie wdrażania zaleceń”. Autorzy raportu mają świadomość, że środki finansowe są niewielkie, ale „istnieją inne wartościowe zasoby, takie jak nadzieja, odwaga, wyczucie kierunku rozwoju, które można określić jako polską pogodę ducha i wytrwałość”

MARIA RACIBORSKA

Z okazji piętnastej rocznicy powstania NSZZ „Solidarność” w siedzibie Zarządu Regionu Białostok NSZZ „S” otwarta została wystawa dokumentująca historię związku. Otwarcia ekspozycji dokonał przewodniczący ZR Białostok Józef Mozolewski. W uroczystościach brali udział m.in. prezydent Białegostoku Krzysztof Jurgiel oraz byli i obecni działacze związku.

Fot. ANDRZEJ ZGIET

Białystok, dnia 12.08.1995r.

Prośba

W maju 1995r. u 11-letniego Łukasza rozpoznano przewlekłą białaczkę szpikową.

Przeszczep szpiku kostnego jest jedyną szansą uratowania jego życia. Zaznaczam, że Łukasz nie ma dawcy szpiku w rodzinie co dodatkowo komplikuje sprawę i podwyższa koszty. Uzyskanie dostatecznej sumy pozwoli Łukaszowi na wykonanie operacji za granicą.

Liczmy na pomoc ludzi dobrej woli.

Z góry dziękujemy za każdą otrzymaną kwotę

Rodzice:

Irena i Sławomir Chomik
ul. Słonecznikowa 11/16
15-669 Białystok
tel. 617-107

Konto, na które można dokonywać wpłaty:

Fundacja Pomocy Dzieciom z Chorobą Nowotworową
01-849 Warszawa ul. Przybyszewskiego 47

Konto: BANK PEKO SA Y o/W-wa 501145-9103276-2701-31-1110

na hasło: Łukasz Chomik

Telefony Fundacji: 34-06-74, 663-51-67

III Klinika Chorób Dzieci
Akademii Medycznej w Białymstoku
DZIECIĘCY SZPITAL KLINICZNY
Im. dr. Ludwika Zamenhofa
15-274 Białystok, ul. J. Waszyńskiego 17
tel. 240-31 do 38

Białystok, dn. 12.08.1995r.

ZAŚWIADCZENIE

Łukasz Chomik ur. 18.06.1984r. jest leczony w III Klinice Chorób Dzieci Akademii Medycznej w Białymstoku z rozpoznaniem przewlekłej białaczki szpikowej.

W momencie postawienia diagnozy pacjent znajdował się w fazie kryzy blastycznej, co było powodem wdrożenia terapii cytostaticznej według protokołu niemieckiej grupy ds. leczenia chorób nowotworowych u dzieci BFM 90 przewidzianego dla białaczek szpikowych. Chemioterapia umożliwia jedynie przytłumienie procesu rozrostowego, nie prowadząc do wyleczenia.

Jedyną metodą leczenia stwarzającą szansę całkowitego wyleczenia chłopca jest allogeniczny przeszczep szpiku kostnego.

W związku z brakiem dawcy rodzinnego jedyną możliwość stwarza poszukiwanie obcego dawcy, zgodnego antygenowo z chłopcem.

AKADEMIA MEDYCZNA
w Białymstoku
III KLINIKA CHOROÓB DZIECI
ul. Jerzego Waszyńskiego 17
15-274 Białystok
tel. 240-31

KIEROWNIK
III Kliniki Chorób Dzieci
Akademii Medycznej
w Białymstoku

Prof. dr hab. med. Maciej Kaczmarski

KIEROWNIK
III Kliniki Chorób Dzieci
Akademii Medycznej
w Białymstoku
Prof. dr hab. med. Maciej Kaczmarski

ABYŚMY PAMIĘTALI

Bolszewicki napad

W myślach powraca tamta jesień
Wystrzały, kraty, drut kolczasty
Niezapomniany, polski wrzesień
Pamiętny, 17-ty.

Zbrodniczy się dokonał akt
Tajemna, cicha zмова
Złowrogi, podpisany PAKT
Skriabina Mołotowa.

Czerwona Gwiazda, Sierp i Młot
Łańcuchem skute dłonie
I na komendę salwy grzmot
I krwią zbroczone skronie.

Potem, transporty szły na Wschód
Bezkresny step i zima
Siarczysty mróz i głód i chłód
Workuta i Kołyma.

Czerwony Brat, ten lotr i kat
Fałszywą pisał nam historię
I gnębił nas 50 lat
Komunie głosząc glorię.

Ale nie wątpił zaden z nas
Że Wschodni Bastion runie
Nadejdzie kres i przyjdzie czas
Ukręcić łeb KOMUNIE

Był wrzesień, sierpień, był też maj
I Polski był październik
Był także grudzień, lecz nasz kraj
Pozostał Polsce wierny.

Przez Nike uniesiony miecz
I gromki głos z ambony
Niechaj zawoła: Ręce precz!
Od ORŁA i KORONY...

JÓZEF BANASIAK

KRZYŻÓWKA „S” PÓŁ ŻARTEM – PÓŁ SERIO

Po rozwiązaniu krzyżówki litery z pół ponumerowanych w prawym dolnym rogu przeniesione do dolnego diagramu utworzą aktualne hasło, które jest rozwiązaniem. Rozwiązania prosimy dostarczać pod adresem ZR. Spośród odpowiedzi rozlosujemy okolicznościową nagrodę niespodziankę.

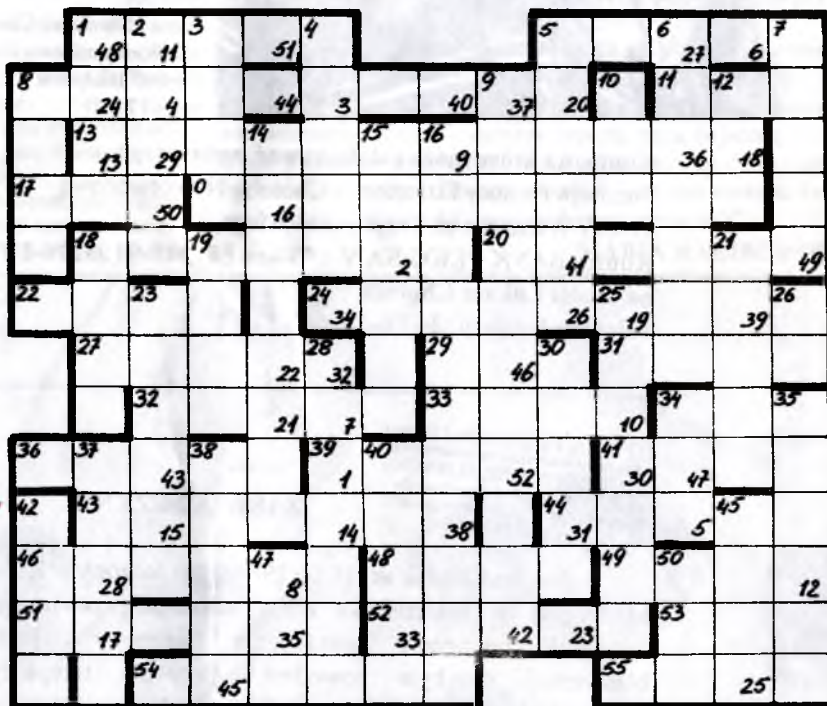
POZIOMO: 1) Ropień; 5) Uliczna, lub program Kurka i Kamińskiego; 8) Józef; 11) Czeskie tak; 13) Nasza broń; 17) Baba siała i wyrok dostała; O) Czuwa nad „S”; 18) Mafia, jest i u nas; 20) Kolczaste drzewo ze strakami; 22) Dwójka lub broń ZOMO; 24) Np. pani H.G.W.; 27) Niewola po sarmacku; 29) Nasz przeciwnik (skrót); 31) Kapitan Verne 'a; 32) Np. Kuroń; 33) Kraj Stana T.; 34) Rzeka w RFN; 36) Męczony na łożu; 39) Przestrzegane przez „S”; 41) Mleko 50 gr;

43) Stan cywilny J. Kaczyńskiego; 44) występ przed murem; 46) Skąpy strój plażowy; 48) Duża na piwo; 49) Na pewno spotka

komunistów; 51) Kwiatek z rabatek; 52) Np. Balcerowicz; 53) Np. 19-100; 54. Zbędne obciążenie, jak Wachowski; 55) Statek Noego.

PIONOWO: 1) Sodowa uderzyła SLD; 2) Np. Białka; 3) Łań w stanie wojennym; 4) Stary pieniąż; 5) Pod obrusem na wigilię; 6) Niespodziewane gości lub milicji; 7) Główna tętnica; 8) Danuta dla Sławka; 9) Maniek; 10) Umberto...; 12) Łęty; 14) Solidarnościowa wobec władzy; 15) Nasza broń; 16) Precz z komuną – na płótnie; 18) Płótno na ubrania robocze; 19) Ciemna lub plastyczna; 21) Kraj arabski jest ptn. i pld.; 23) Psu brat; 25) Żona Onyszkiewiczza dla Piłsudskiego; 26) Symbol kobaltu; 28) Cięta z trybuny sejmowej; 30) Przez mękę i do Rzymu; 34) Nicholas wnuk Mikołaja; 35) Uchwył; 37) Imię Kurosawy; 38) Żona Perona; 40) Zagadka obrazkowa; 42) Znany zespół ze Szwecji; 45) Zmierzył; 47) Partnerka Stasia; 50) Ang. miara powierzchni.

KAZIMIERZ RADZAJEWSKI

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42
43	44	45	46	47	48	49	50	51	52				

BIULETYN INFORMACYJNY
NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”
REGION BIAŁYSTOK

SOLIDARNOŚĆ

ADRES REDAKCJI: ul. Suraska 1, pok. 69, 15-093 Białystok, tel. 423-246 w. 16; fax 4232-48

REDAKCJA: Mirosław Markowski (red. naczelny), Robert Niedzielski, Artur Jan Szczygły (red. techniczny)

STALI WSPÓŁPRACOWNICY: Krystyna Wasiluk, Wojciech Załęski, Artur Kozłowski.

WYDAWCA: Zarząd Regionu Białystok NSZZ „Solidarność”

DRUK: Zarząd Regionu Białystok NSZZ „Solidarność”, na maszynach podarowanych przez AFL-CIO, ul. Suraska 1, tel. 42-32-46 w. 34